तिल्ल् 1. P. (गतौ) ire, se movere; *v.* 2. तिल्.

तिसृ (*Nom.* तिस्रस्, ut videtur, forma reduplic. pro तितृ, mutato त् in स् sicut in pers. سه *sih*, tres, correptâ syllabâ त्रि in ऋ, sicut in तृतीय tertius.) *Fem.* τοῦ त्रि q. v.

तीक् 1. A. *i. q.* 1. तिक्.

तीक्ष्ण (r. तिज् s. स्न) calidus, acer, acutus. Su. 2. 9. H. 2. 7. 9.; N. 20. 30.

तीक्ष्णदंष्ट्र (BAH. e praec. et दंष्ट्रा *f.* dens) acutos dentes habens. H. 2. 7.

तीम् 4. P. *i. q.* तिम्.

तीर् 10. P. (समाप्तौ K. कर्मणां समाप्तौ V.; ut mihi videtur, *Denom.* a तीर, sicut idem valens पार् a पार) finire.

तीर *m.* (r. तॄ i. e. तर्, तीर्, s. अ) ripa. M. 5.

तीर्ण v. तॄ.

तीर्थ *m. n.* (r. तॄ s. थ) 1) locus sacer, lavationi destinatus. Sa. 1. 38. 2. 2. 2) magister. Ragh. 17. 88.

तीव् 1. P. (स्थौल्ये) magnum, crassum, corpulentum, turgidum esse.

तीव्र (r. तीव् s. र) magnus, violentus, vehemens, acer. N. 11. 13.; 24. 8.: तीव्रशोक; M. 3.: तीव्रं तपः; Su. 2. 7.: तीव्रविक्रम; Lass. 58. 17.: क्रोधतीव्रेण वह्निना.

1. **तु** 2. P. तौमि et तवीमि (Pan. VII. 3. 95.) crescere. Rig-V. 94. 2.: यस्मै त्वम् आयजसे ... स तूताव «cui tu sacra perficis, is crescit». (Cambro-brit. *tyv-u* crescere; pers. توان *tuvân* potestas, توانم *tuvânem* possum; zend. *tav* posse, v. gr. comp. §. 538.)

2. **तु** (fortasse a stirpe demonstrat. त, attenuato अ in उ, sicut in interrog. कु e क) 1) vero, autem. In. 3. 5. 4. 7. Br. 1. 17. 3. 18. N. 23. 9. 2) et, etiam. N. 25. 14. Br. 3. 22. A. 3. 23. Dr. 5. 17. 3) post pron. interrog. किम् valet nostrum *doch*. Br. 1. 7. 35. 13. 17. 4) in apodosi post चेत् valet nostrum *so*. Br. 2. 17.: तत् चेद् अहन् न दित्सेयम् ... प्रमथ्य 'नां हरेयम् तु. — *Enunciationem nunquam incipit.*

तुङ्ग (r. तुञ्ज् s. अ) 1) *Adj.* altus. Ragh. 6. 3. 2) *Subst. m.* arbor quaedam, Rottleria tinctoria. (Cf. lat. *turgeo*, liquidis *n* et *r* inter se mutatis, *tu-mulus, tu-mor, tumeo*; gr. τύ-λος; lith. *tunkù* pinguesco; russ. *tučnyĭ* pinguis, cf. Benfey II. 235. I. 591.; hib. *tonngo* «a billowy sea», *tonnghail, tonnta* «waved», *tonnaim* «I undulate, dip in water», nisi haec pertinent ad तरङ्ग fluctus.)

तुच्छ inanis, vacuus. Am. (Lith. *tuszczias* id.)

तुज् 1. P. (in dial. vêd. 6. P. A.) 1) ferire, vulnerare, occidere. Rig.-V. 61. 6.: वृत्रस्य मर्म तुजन् वज्रेण तुजता. 2) tremere. Rig.-V. 61. 14.: अस्य भिया द्यावाच भूमा तुजेते. 3) festinare, properare. Rig.-V. 3. 5. 61. 12.: तूतुजान properans.

1. **तुञ्ज्** 1. P. (हिंसाबलवेष्टनप्राणनेषु K. प्राणे बले V.; scribitur तुज्, gr. 110a).) offendere, laedere, ferire, occidere; robustum esse; vestire; vivere (V. तुङ्ग).

2. **तुञ्ज्** 10. P. (भाषार्थे; scribitur तुज् gr. 110a).) loqui; superare, occidere, ferire.

तुट् 6. P. (कलहकर्मणि K. कलहे V.) rixari, altercari, contendere.

तुड् 1. 6. P. frangere, rumpere, lacerare, findere; occidere. *Cf.* तुण्ड्, तुद्.

तुड्ड् 1. P. (अनादरे) contemnere, spernere. *Cf.* तूड्, तोड्.

तुण् 6. P. (कौटिल्ये K. वैक्र्ये V.) curvum, inflexum esse.

तुण्ड् 1. A. (scribitur तुड्, gr. 110a).) *id.*

तुण्ड *m.* rostrum. M. 1. 1474.

तुत्थ् 10. P. (स्तृतौ K.) sternere, obtegere.

तुद् 6. P. A. tundere, ferire, pungere. Bhatt. 14. 81.: तुतोद गदया 'रिम्; 15. 4.: अतौत्सुः शूलैः; Dr. 8. 52.: अश्वांस् तुदन्तौ; Mah. 3. 335.: प्रतोदेन तुद्यमानः; 2. 2530.: तुदसि मर्माणि वाक्शरैः. — *Part. pass.* तुन्न R. Schl. II. 14. 23.: तुन्न इव तीक्ष्णेन प्रतोदेन. (Lat. *TUD, tundo*; goth. *STAUT, stauta*; nostrum *stoſse*, praefixo *s*; fortasse e सन्तुद्.)

c. आ *i. q. simpl.* Mah. 1. 195.: धनुःकोट्यातुद्य वीरम्.

c. वि *id.* Mah. 1. 3559.: वाक्कण्टकैर् वितुदन् मानुषान्.